

[Rager.]

beror, som jeg allerede sagde i min første Tale i Dag, paa en forkert Læsning af Loven, men dernæst er det jo et Spørgsmaal, om Erhvervene et Par Steder burde gaa ind rent politisk; dette forekommer det mig nemlig ikke, at de har Grund til eller Ret til; de har da i hvert Fald ikke noget Krav paa et særligt Hensyn, men det, jeg har sagt, og det, jeg vil gaa ind for igen, er dette, at Erhvervene under Lovens Administration, hvor deres Medvirkning paakaldes, vil vise sig som loyale Medarbejdere, og hvad dette betyder med Hensyn til Spørgsmaalet om Anerkendelse af nye Importører, tror jeg efterhaanden er gaaet op for det ærede Medlem Hr. Prieme. Han forstaa vist, at vi ikke kritiserer, at Erhvervene har udnævnt eller anbefalet for faa til Nyimportører, men at de tværtimod har anbefalet til Nyimportører Folk i maaske for stort Antal, og saaledes at alle disse — eller langt det overvejende Antal — kun har faaet et saa lille Tildelingstal, at de overhovedet ikke har kunnet starte en Forretning, og at dette gælder specielt i de Brancher naturligvis, hvor der har været forholdsvis rigelige Tildelinger, idet det ærede Medlem Hr. Prieme selvfølgelig ikke her kan hænge sig i — som det ærede Medlem plejer — de Brancher, hvor Tildelingerne i Forvejen er saa smaa, at Forholdene kan være vanskelige nok for de tidligere Importører.

Jeg vil derefter gerne vende mig til det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen. Det afgørende er jo i Virkeligheden dette, om det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen mener, at det vil være muligt for det danske Erhvervssamfund at opnaa en større Eksport til bedre, mere lønnende Priser, saafremt Venstres Forslag bliver vedtaget, fremfor hvis det er Regeringens Forslag, der bliver ført igennem. Og til Besvarelse heraf maa man jo først klare sig, hvorvidt den nuværende Ordning paa noget Punkt har forhindret en mulig Eksport, og det tror jeg, det ærede Medlem ved nærmere Eftertanke maa indrømme, at det har den ikke. Jeg ser ganske vist, at det Mindretal, som det ærede Medlem tilhører, i Betænkningen skriver, at i mangfoldige Tilfælde er der beredt vor Eksport Vanskeligheder, og jeg vil ikke sige, at det er forkert, hvad der er skrevet her, men jeg vil sige, at det skriver det ærede Medlem, vidende, at det ikke er den fulde Sandhed. Det er jo rigtigt, at Ordningen undertiden har beredt Vanskeligheder, nemlig naar der har været Tale om

Vareudvekslinger, som i Virkeligheden ikke har betydet en Mereksport, men det skulde det ogsaa, det skulde Systemet gøre, fordi der opnaas et handelsmæssigt bedre Forhold for Landet som Helhed, ved at disse Varer ikke blev ledet ud gennem de private Vareudvekslinger, som der flere Gange har været Tale om, og som virkede uheldigt. Derfor har det ærede Medlem formelt Ret i at skrive dette, men han har kun den formelle Ret, hvis han indrømmer mig, at det kun gælder i de Tilfælde, jeg her omtaler, og jeg tror ikke, det ærede Medlem tør hævde, at det ogsaa kan gælde ud over disse. Jeg tror ikke, det ærede Medlem tør hævde, at vi uden Valutaordningen gennem de Aar, der er gaaet, havde opnaaet nogen større Eksport til Udlandet.

Det ærede Medlem var derefter inde paa Forholdet mellem Byerhvervene og Landbrugserhvervet, og det ærede Medlem jonglerede igen med de Pristal, som jeg til det ærede Medlems store Beklagelse har stillet til hans Disposition — og stillet til Disposition, hvad angaar alle de Tidspunkter, det ærede Medlem har bedt om; hver Gang det ærede Medlem har bedt om et nyt Tidspunkt, har han faaet Tallene; det tror jeg han vil erkende, at jeg har været særdeles — jeg tror, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller plejer at sige særdeles ferm til at skaffe ham de Tal, han ønskede. Og saa mener det ærede Medlem, at det vil altsaa sige, at nu siger jeg, at Valutacentralen har medført denne Udjævning. Jeg vil gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at dette har jeg ikke sagt. Jeg mener, at Valutacentralen har været medvirkende til det, men det er slet ikke det, som jeg har villet. Det, jeg har villet med disse Tal over for det ærede Medlem, det er: tage fat i de Udtalelser, som det ærede Medlem har fremsat Gang paa Gang ved første Behandling og i Dag, og hvor det ærede Medlem siger: Denne Ordning favoriserer Byerhvervene, favoriserer dem i en Grad, som gør, at dette bliver til Skade for Landbruget. Det ærede Medlem taler om Prisforhøjelser paa Byerhvervenes Produkter i uforholdsmæssig Grad, og over for dette er det, jeg har paapeget, at de Varer af Landbrugsart, for hvilke Pristallet var 100 i 1929 og i Oktober 1932 50, der er det nu 80. For Hjemmemarkedsvarer var det 100 i 1929, 80 i Oktober 1932 og 90—95 i Dag. Der er en Stigning, men Stigningen er ikke uforholdsmæssig, og den har slet ikke de Dimensioner, som det ærede Medlem vil give den; og naar vi sammenligner de 3